

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Først til skatteministeren: jeg nævnede jo udtrykkelig, at dér, hvor vismændene og jeg havde forskellig opfattelse, havde jeg mistanke om, at dér havde de uret, men at dér, hvor vismændene og jeg havde samme opfattelse, var jeg sikker på, at vi havde ret. Derfor tog jeg kun det citat, hvor vi har samme opfattelse. Jeg lagde nemlig ikke skjul på, at det var det, det drejede sig om fra min side, og ikke nogen af de andre ting, for vismændene er jo ikke mere vise, end at de også kan lave en masse fejl; det har jeg også sagt fra denne talerstol.

Om de særlige indgreb kan man da godt tale, som skatteministeren gør. Nu brugte jeg ikke fællesmarkedet her, men under toldlovsbehandlingen sagde jeg, at man ikke kan lave det, vi gjorde i 1971, og så sagde skatteministeren, at det kan man godt, for Italien og Frankrig osv. har gjort de ting, som jeg tidligere har påpeget. Jo jo, men EF har ikke godtaget det, og hvad Italien, Frankrig, Vesttyskland eller England måtte finde på at gøre og EF ikke godtager, kan jo sådan set kun have teoretisk interesse, når man i Danmark har en regering, der handler, før EF har tænkt, og tænker, når virkningerne kommer af EF's handlinger. Så kan man jo godt prøve at forklare, at nu skal vi blive vældig kåde. Man har tidligere forklaret, at Danmark var særlig følsomt over for denne krise. Ja, det er vi i kraft af fællesmarkedet og i kraft af, at vi gør lige præcis det, de andre vil have vi skal gøre. Derfor har vi 130.000 arbejdsløse. Derfor sjokker vi rundt i krisen, og derfor hører vi på vidunderforedrag om nationaløkonomi af hr. Camre. Ja men hvis hr. Camre virkelig vidste noget om sammenhængen, er der et eller andet galt, for så burde han fortælle regeringen, socialdemokratiet og augustforligspartierne om denne sammenhæng. Men den sammenhæng, hr. Camre taler om, er jo den mærkværdige argumentation, der førte til, at socialistiske økonomer kunne dokumentere, at det koster lige ved 33.000 helårsbeskæftigede arbejdsløse at lave det augustforlig, som hr. Camre var så glad for. Så siger hr. Camre, at når man gør noget på ét område, må man regne med, at det også virker på andre områder. Ja men så skulle hr. Camre jo have stemt imod, da man sænkede momsens til 9,25 pct. Han siger, man godt kan lave noget bureaukrati og f. eks. fjerne momsens

på fødevarer. Ja men dengang vi stillede forslag om det, hed det, at det kan man ikke. Da vi foreslog den fjernet på medicin, hed det, at det kunne man ikke, og det samme gjaldt byggematerialer. Nu siger man, at det kan man godt, men så laver man bureaukrati, og så skal man regne med de virkninger, det vil få på anden måde. Ja men det gør vi da også. Men i virkeligheden ville denne meget særprægede form for logik betyde, at jo højere moms vi har, jo mindre bureaukrati. Vi har en høj moms, og vi har meget bureaukrati i Danmark. Og hvad angår påstanden om jo højere moms, jo bedre beskæftigelse, er sandheden jo den, at alle andre lande bruger deres økonomiske formåen, når de er i vanskeligheder, for at sikre, at folk kommer i arbejde. Da vi ved, vi ikke kan aftage det, vi producerer, her på hjemmemarkedet, har det en dobbeltvirkning: det begrænser importen og dermed betalingsbalanceunderskuddet. Rigtigt, det virker som en importregulering. Det betyder også, at der er folk både i København og uden for København, der kan komme i arbejde. Det nedsætter priserne med de 15 pct. Der skal ikke meget kontrol til at forestille sig, hvordan det vil påvirke forbrugsevnen, og det vil igen betyde et opsving, som man naturligvis skal regne ind.

Denne økonomiske form for politik, som ikke omfatter det hele, vil virke selvforstærkende på beskæftigelsen. Ikke måltrettet, siger fru Litten Hansen. Nej, fru Litten Hansen, for kommunisterne er modstandere af, at dette folketing skal rode mere i arbejdernes overenskomstforhandlinger. Det skal vi nok lave måltrettet til sin tid. Skattepolitik og en måltrettet forbrugsevne – de to ting kan ikke laves. Det er jo det, socialdemokratiet er falleret på i deres skattepolitik, og derfor er de gået en helt anden vej. Man kan bøde på tingene en overgang, men den økonomiske politik skal vi tilrettelægge her. Hvordan man skal opkræve, forbrugsevnen og det målrettede i købekraften må tilrettelægges gennem frie forhandlinger og ved den aktivitet, der ellers kan udfoldes.

Som sagt er der ingen grund til at glæde sig over dette lidt ejendommelige selskab. Jeg forstår, skatteministeren er meget glad over fremskridtspartiets erklæring. Det tror jeg ikke man skal være. Jeg ved ikke, hvor meget denne erklæring om, at man skal overholde internationale aftaler, betyder. Det er jeg også tilhænger af, men jeg er modstander af, at man over-